

Χριστούγεννα ξανά σε έναν αιώνα απατεώνα

/ [Γνώμες](#)

• Του Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου Παναγιώτη Καποδίστρια

Η γέννηση του Χριστού αποτελεί μυστήριο αγάπης, κίνηση θεϊκής συγκατάβασης, πράξη απόλυτης σχέσης του Θεού με τον άνθρωπο. Ο Λόγος του Θεού προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση με σκοπό τη θεραπεία, την ανάπλαση, τη μετοχή πάντων και πασών στην άφθιτη ζωή της Τριάδας. Η ενανθρώπιση εισάγει στην ιστορία μια νέα προοπτική, μια κλήση βαθιάς μεταμόρφωσης.

Η πορεία της ανθρωπότητας συνεχίζεται μέσα σε μεταβολές, προκλήσεις και αναζητήσεις. Ο σύγχρονος αιώνας, εν πολλοίς απατεώνας, γεμάτος αντιθέσεις, φέρει τεράστια πρόοδο σε επίπεδο γνώσης· η ψυχή όμως διατηρεί την ανάγκη για ουσία, για σταθερότητα, για εσωτερική γαλήνη και αυθεντική σχέση. Ο άνθρωπος καλείται να μένει όρθιος μέσα σε πολλαπλές επιρροές, με την καρδιά ανοιχτή σε ό,τι υπερβαίνει το πρόσκαιρο.

Τα Χριστούγεννα κατακλύζουν με θωπείες φωτός κάθε ανθρώπινη κατάσταση. Ο Θεός επιλέγει την απλότητα, τη σιγή, την άκρα ταπείνωση. Η παρουσία Του χαρίζει νόημα στα ταπεινά και στα αφανή. Η φάτνη αποκαλύπτει τον τόπο (και τον τρόπο) της ελευθερίας, εκεί όπου ο άνθρωπος προσφέρει χώρο στην θεία επίσκεψη.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος εκφράζει το μυστήριο με λόγο ποιητικό: «Ο απερίγραπτος περιγράφεται, ο άσαρκος σαρκούται, ο αχρόνος εν χρόνο αρχίζει, ο Υιός του Θεού γίνεται Υιός του ανθρώπου» (Λόγος εις τα Θεοφάνεια, Λόγος 38, PG 36, 316). Η θεία αγάπη εκδηλώνεται με τρόπο που χωρά σε κάθε ανθρώπινη καρδιά. Η ενανθρώπιση φανερώνει την πληρότητα της θεότητας μέσα στην απλότητα της ζωής.

Κάθε εποχή φέρει την δυνατότητα να γίνει φάτνη. Η εορτή των Χριστουγέννων μαρτυρεί την ιερότητα της ύπαρξης και την ευκαιρία που προσφέρεται στον άνθρωπο να ζήσει μέσα στο φως. Εκεί όπου υπάρχει ταπείνωση, αγάπη, αλήθεια και προσευχή, η Γέννηση αποκτά υπόσταση, μορφή και πνοή.

Η σάρκωση λειτουργεί ως πρόσκληση για πορεία προς το φως. Ο άνθρωπος προχωρά προς το βάθος της καρδιάς του, αφουγκράζεται το θείο κάλεσμα μέσα στις ποικίλες και αντικρουόμενες συνθήκες της ζωής. Το βρέφος της Βηθλεέμ προσφέρει ειρήνη, ουσία, χαρά που διαπερνά κάθε κουρασμένη στιγμή.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός συνοψίζει το μέγα θαύμα της θείας αγάπης: «Ο Λόγος του Θεού γίνεται άνθρωπος, για να γίνουμε εμείς θεοί κατά χάριν» (Έκδοσις ακριβής της Ορθοδόξου Πίστewος, Βιβλίο Γ΄, κεφ. 2, PG 94, 988). Η θεία συγκατάβαση φανερώνει τον σκοπό της δημιουργίας· η θέωση προσφέρεται ως καρπός της σχέσης με τον Χριστό.

Το φως της φάτνης αγγίζει παρηγορητικά κάθε ύπαρξη που στρέφει το βλέμμα προς την Αλήθεια. Η θεία παρουσία εκφράζεται μες από μικρές, σιωπηλές κινήσεις· από πράξεις που γεννιούνται με δημιουργικό αυθορμητισμό, από βλέμματα που υποστηρίζουν τους συντετριμμένους, από χέρια που θεραπεύουν τους κάθε λογής πονεμένους. Ο κόσμος, με την ποικιλία του, φέρει παντού την δυνατότητα και την δυναμική της συνάντησης με τον Χριστό.

Η Θεία Γέννα παραμένει παρούσα, χθες – σήμερα – αύριο μέχρι τα Έσχατα. Ο

Χριστός έρχεται σε κάθε καρδιά που επιθυμεί το φως. Η εορτή εκπέμπει μήνυμα ζωής, προτείνει δρόμο σχέσης, χαρίζει προοπτική αναγέννησης. Μέσα στη χάρη της φάτνης, η ύπαρξη γεμίζει ελπίδα, ο άνθρωπος συναντά τον αληθινό του προορισμό!